

Arrest

nr. 306 062 van 3 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DUPON
Vijfstraten 57
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 11 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 oktober 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DUPON.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 3 juni 2021, diende op 7 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 11 september 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 07/06/2021

Overdracht CGVS: 17/06/2021

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 11 juli 2023 van 13u38 tot 16u35 in het bijzijn van een tolk Somalisch. Uw raadsman, meester Dupon, was aanwezig gedurende het hele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben en tot de Ajuran clan te behoren. U bent afkomstig uit Jamame in het district Merka van de provincie Lower Jubba. U woonde daar tot u tien jaar oud was. Uw moeder overleed in 1987. Daarna vluchtte u met uw familie naar Saudi-Arabië omwille van de burgeroorlog. U woonde er in de buurt van Jeddah. De eerste tien jaar verbleef u er illegaal, erna kon uw vader een verblijfsvergunning krijgen op basis van zijn werk. In 2017 werd uw vader gedeporteerd naar Somalië. Hij kwam om het leven bij een aanslag. In 2020 werden u, uw gezin en uw broer gedeporteerd naar Somalië.

U keerde terug naar Jamame en werd meteen opgepakt door Alshabaab omdat ze dachten dat u voor de overheid werkte. Na een week reisden uw vrouw en kinderen naar een vluchtelingenkamp in Ethiopië. Na twee weken opsluiting kon u vrijkomen. Uw broer heeft mentale problemen en tijdens uw opsluiting raakte uw broer betrokken bij een incident waarbij een kind om het leven kwam. De familie van het kind wilde wraak nemen maar konden uw broer niets aandoen omdat hij mentaal zwak was. Ze regelden dat u werd vrijgelaten zodat ze u konden doden. Na ongeveer vijf dagen werd u door de familie aangevallen en raakte u gewond aan uw hoofd. Uw neef, die ook bij Alshabaab is, verdedigde u. Alshabaab pakte de daders op en u kon met uw neef vluchten. U bleef tien maanden bij een vriend in Mogadishu.

U verliet het land in juni 2021 en reisde naar Europa. U kwam aan in België op 6 juni 2021 en diende de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uw verblijfsvergunning uit Saudi-Arabië, een foto van uw kinderen, foto's van een verwonding aan uw hoofd en een bericht over mensen die terugkeren naar Somalië. U maakte een opmerking op de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U verklaarde dat u na uw terugkomst uit Saudi-Arabië terugkeerde naar Jamame, waar u meteen werd opgepakt omdat men u ervan verdacht spion te zijn voor de overheid (CGVS, p. 10). Het is echter niet aannemelijk dat men u ervan verdacht voor de overheid te werken. U verklaarde immers dat het dorp klein is en dat ze van iedereen weten wie ze zijn (CGVS, p. 11). Dat ze niet wisten dat u en uw hele familie in Saudi-Arabië verbleven hadden is niet aannemelijk. Bovendien had u nog een tante in het dorp die aan hen uitlegde dat u uit Saudi-Arabië terugkwam. Deze onaannemelijkheden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Er moet daarnaast worden opgemerkt dat u wel erg beknopte verklaringen aflegde over de manier waarop u werd meegenomen. U verklaarde dat u net aankwam en meteen werd meegenomen (CGVS, p. 10). Gevraagd om te beschrijven hoe dat ging, komt u niet verder dan te zeggen dat ze aanklopten, de deur openden en u meenamen (CGVS, p. 11). Dat u er niet in slaagde om in detail te beschrijven hoe u werd opgepakt en meegenomen door Alshabaab, breekt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven af.

Nog verklaarde u dat uw broer tijdens uw opsluiting iemand gedood had en daardoor problemen veroorzaakte (CGVS, p. 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uw broer een man neerstak met een mes (vragenlijst CGVS, vraag 5). Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt echter dat het gaat om een kind van 13 jaar dat van uw broer wegliep en op een ijzeren staaf viel (CGVS, p. 11). Het is niet aannemelijk dat uw broer beschuldigd werd van moord. Het kind is immers door een val om het leven gekomen en uw broer is mentaal niet stabiel. Bovendien vermeldde u zelf

dat ze uw broer niet als verantwoordelijke aanduiden omwille van zijn mentale gezondheid (CGVS, p. 13). Deze onaannemelijkheid zet de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling.

Voorts verklaarde u dat u door Alshabaab werd vrijgelaten zodat de familie van de jongen, die ook lid is van Alshabaab, wraak zou kunnen nemen op u (CGVS, p. 11). De mensen die u vrijlieten waren immers ook familie van de overleden jongen (CGVS, p. 11). Tijdens hun aanval werd deze familie weggejaagd door uw neef, die ook lid is van Alshabaab, om vervolgens opgepakt te worden door Alshabaab (CGVS, p. 13). Het is niet aannemelijk dat de familie van de jongen u zouden vrijlaten om u nadien u zelf aan te vallen. Bovendien is het ook niet aannemelijk dat Alshabaab deze familie, hun eigen leden, zouden arresteren (CGVS, p. 13). Ze hadden u immers zelf vrijgelaten zodat de familie u kon aanvallen. Deze onaannemelijkheden zetten de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling.

U verklaarde dat u bij de aanval gewond raakte aan uw hoofd (CGVS, p. 13). U legde foto's neer om dit te staven. Uit deze foto's blijkt echter niet waar, wanneer of in welke omstandigheden u deze verwondingen opliep. Bovendien verklaarde u dat u letsel had aan uw hoofd door de werkgever in Saudi-Arabië die u geslagen had (CGVS, p. 9). De bewijswaarde van deze foto's is bijgevolg laag.

Er moet verder worden opgemerkt dat u nog een maand in Jamame verbleef en dat uw neef u beschermde tegen nieuwe aanvallen van de familie van de jongen (CGVS, p. 13-14). Het is niet aannemelijk dat u daar nog een maand bleef wonen terwijl uw leven in gevaar was. Bovendien verklaarde u dat u met uw neef te voet vertrok om de regio te verlaten (CGVS, p. 14) en dat uw familie reeds een week na uw aankomst vertrokken was naar Ethiopië (CGVS, p. 15). U had dus geen reden om te wachten en in Jamame te blijven. Deze onaannemelijkheid brengt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

Ook de overige documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U legde uw paspoort, uw verblijfsvergunning uit Saudi-Arabië en een bericht over mensen die terugkeren naar Somalië neer. Deze documenten kunnen hoogstens uw identiteit, herkomst en nationaliteit aantonen, die hier niet betwist worden. Er bestaat bovendien ook geen twijfel over uw terugkeer uit Saudi-Arabië. Daarnaast legde u een foto neer van uw kinderen en verklaarde u dat ze veel gegroeid zijn. Dit document is niet relevant voor uw asielprocedure. Er kan hoogstens uit afgeleid worden dat u kinderen hebt.

Wat betreft uw opmerking op de notities van het persoonlijk onderhoud, moet worden vastgesteld dat deze geen invloed hebben op bovenstaande vaststellingen. U merkte immers enkel op dat er foutief Afghanistan genoteerd stond in plaats van Somalië.

Volledigheidshalve moet opgemerkt dat ook uit uw verklaringen over de dood van uw vader geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde kan worden afgeleid. Hij kwam in 2017 om het leven bij een aanslag toen hij net teruggekeerd was naar Mogadishu (CGVS, p. 6). Uit deze verklaringen blijkt niet dat uw vader persoonlijk geviséerd werd of dat u bij terugkeer problemen zou hebben omwille van uw vader.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, en de EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, en uit de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20230321.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab, die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden

van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Uit uw verklaringen blijkt dat u gedurende tien maanden in Mogadishu verbleef voor u het land verliet en naar Europa reisde. U verklaarde dat u bij een vriend verbleef en dat u het huis niet verliet uit vrees voor de familie van het slachtoffer die u viseerden (CGVS, p. 8). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat de problemen met deze familie niet geloofwaardig zijn. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat u gedurende tien maanden ondergedoken bleef. Uit uw verklaringen blijkt eerder dat u wel een normaal leven leidde in Mogadishu. U kon er immers bijna een jaar probleemloos verblijven. U verklaarde nog dat er niemand van uw clan in Mogadishu woont (CGVS, p. 16). Het is niet aannemelijk dat u er niemand zou kennen, temeer u er bijna een jaar gewoond hebt en er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u er ondergedoken leefde. U verklaarde bovendien zelf dat u contact heeft met vrienden over heel Somalië (CGVS, p. 9).

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023 en COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023), blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De nieuwe president, Hassan Sheikh Mohamud, duidt na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten starten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de regio's Hiraan, Bay, Bakool, Galgaduud en Middle Shabelle. Al-Shabaab antwoordt met een toename van terreuraanvallen, ook in Mogadishu.

Tijdens de huidige verslagperiode, de tweede helft van 2022, volgt het aantal geweldincidenten in de hoofdstad een stijgende lijn, met een piek in augustus 2022. ACLED registreert een totaal van 368 incidenten in Mogadishu, waarvan 240 incidenten als battles worden genoteerd. Het merendeel hiervan zijn wapenfeiten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten. ACLED registreert ook schietpartijen tussen soldaten en politieagenten en tussen de veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (autobommen en zelfmoordvesten), granaat-, raketgranaat- en morteraanvallen. Een analyse van de door ACLED

geregistreerde incidenten geeft aan dat het geweld in Mogadishu voornamelijk schietincidenten zijn, waaronder hit-and-run-aanvallen door al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moorden en terreuraanslagen uit tegen onder meer overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidsdiensten, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten, zakenlui, hotels, politiekantoren, controleposten, het ministerie van Onderwijs, militaire infrastructuur en aan het drukke kruispunt KM4. ACLED registreert ook terreurgeweld waar ISS vermoedelijk verantwoordelijk voor is. Naast deze terreurgroepen zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld.

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust geviséerd (bijvoorbeeld ambtenaren, zakenlui, politieagenten off duty) of worden als nevenschade slachtoffer van het geweld (voorbijgangers bij een bomexplosie of hotelgasten tijdens een AS-aanval). ACLED registreert voor de categorie violence against civilians in totaal 54 burgerdoden voor 58 incidenten. Bijna alle incidenten zijn gerichte moorden met een vuurwapen waarvan het motief niet altijd is gekend. Al-Shabaab eist het merendeel van deze incidenten op. Het geweld dat ACLED noteert onder explosions/remote violence telt 202 doden, de meerderheid burgers, voor 70 incidenten. Tijdens de verslagperiode voert al-Shabaab in de hoofdstad drie ernstige aanslagen uit. De dubbele bomaanslag op het ministerie van Onderwijs in oktober 2022 is de tweede zwaarste aanslag ooit in de hoofdstad. Er komen minstens 120 mensen om het leven, waarvan de meerderheid burgers, en meer dan 300 mensen raken gewond.

Van de in totaal 1.123.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR tussen juli en 31 december 2022 246.000 nieuwe ontheemden naar de regio Benadir. De droogtesituatie vormt de voornaamste reden voor ontheemding. Anderen vluchten omwille van veiligheidsredenen. Benadir vangt met 40 % van het totale aantal het hoogste aantal ontheemden op in het hele land.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel besloten te worden dat er niet gesteld kan worden dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 zodanig is gewijzigd dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U verwijst enkel naar bovenstaande elementen, waaruit geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid. Gevraagd of er redenen zijn waarom u niet in Mogadishu zou kunnen verblijven, haalde u de algemene onveiligheid aan en zegt u dat er niemand van uw clan woont (CGVS, p. 17).

Hierboven blijkt echter dat de algemene veiligheidssituatie in Mogadishu niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Daarnaast blijkt hierboven al dat aan uw bewering dat u geen netwerk zou hebben in Mogadishu niet zomaar geloof kan worden gehecht. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 3 en 8 van het EVRM;
- Artikelen 48/3, 48/4 en 57/6 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel;
- De redelijke termijn.

Na een theoretisch betoog stelt verzoeker dat het wel degelijk aannemelijk is dat hij na zijn terugkeer uit Saudi-Arabië werd geviséerd door Al-Shabaab. Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie alsook naar de door hem reeds afgelegde verklaringen. Hij betoogt verder dat het perfect aannemelijk is dat Al-Shabaab de terugkomst van verzoeker in de regio initieel wantrouwt en verder onderzoekt, minstens als machtsvertoon of waarschuwing, ondanks de verklaring van zijn tante over zijn reden van terugkomst. De tante van verzoeker blijkt, zeker als vrouw, geen persoon met invloed binnen Al-Shabaab te zijn.

Voorts herhaalt verzoeker zijn verklaringen met betrekking tot zijn ontvoering door Al-Shabaab. Verzoeker wijst erop dat dit traumatische gebeurtenissen betreffen, hetgeen een nefast effect op zijn verklaringen kan hebben en verwijst hierbij naar rechtspraak. Verzoeker heeft in het licht van deze traumatische gebeurtenis afdoende in detail beschreven hoe hij werd opgepakt en meegenomen door Al-Shabaab.

Het relaas van verzoeker omtrent zijn actuele vrees dat de clan Dir Biyomaal hem wil doden en dat noch Al-Shabaab noch een andere (overheids)instantie hem hiertegen beschermt, is wel degelijk coherent en geloofwaardig.

Verzoeker stelt hieromtrent dat hij reeds tijdens het persoonlijk onderhoud gewag maakte van een vertaalfout tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker meent dat er geen sprake is van enige tegenstrijdigheid. De verhaallijn is immers dezelfde, met name dat een mannelijk persoon van een clan stierf door het handelen van de mentaal zwakkere broer van verzoeker. De jongeman stierf blijkbaar door een scherpe verwonding die veroorzaakt werd door de mentaal zwakkere broer die op de jongeman afkwam. Verzoeker verwijst naar zijn verduidelijkingen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker verklaart ook dat hij op het moment dat de jongeman door zijn broer gedood werd, zelf gevangen was genomen door Al-Shabaab. Alles gebeurde dus tijdens een zeer stresserende periode waarin verzoeker zelf reeds het slachtoffer was geworden van Al-Shabaab die hem van spionage verdacht.

Verzoeker gaf tevens aan dat hij vreest gedood te zullen worden omdat de clan naar gewoonte geen wraak neemt voor het overlijden van hun clanlid door een mentaal ziek persoon, maar wel op iemand die equivalent is, met name verzoeker zelf als broer van de dader. Dergelijke praktijken zijn gebruikelijk in Somalië. Verzoeker gaf tevens aan dat de clan die op hem wraak wou nemen een meerderheidsclan is en dat die als meerderheidsclan niet konden toelaten dat iemand van een minderheidsclan (verzoeker / de broer van verzoeker) hun zoon kon doden in de stad. Verzoeker zei dat hij zelf al lang niet meer in de regio was geweest en dus ook niet goed op de hoogte was van wat er daar aan de hand was. Zodoende kon verzoeker zich moeilijk beschermen tegen het geweld van de meerderheidsclan. Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie omtrent clanconflicten.

Voorts is de vrijlating van verzoeker door Al-Shabaab met de bedoeling om de meerderheidsclan die wraak beoogt hun vrije gang te laten gaan met het leven van verzoeker, geenszins 'onaanmemelijk' gelet op de voormelde landeninformatie. Het is algemeen geweten dat Al-Shabaab clanconflicten ten hun behoeve manipuleert. Verzoeker verwijst hierbij naar wikipedia.org. Dat Al-Shabaab daarna mogelijks ook enkele leden van de wraaknemende meerderheidsclan gearresteerd zou hebben, maakt de asielmotieven van verzoeker niet ongeloofwaardig, juist omdat Al-Shabaab zich verheven voelt boven de clanpolitiek en enkel van de omstandigheid van clanconflicten gebruikt maakt om hun eigen positie te versterken.

De foto's van de verwondingen aan het hoofd van verzoeker tonen in ieder geval aan dat verzoeker het slachtoffer is geweest van geweld. Het bestaan van twijfel over de verklaring van verzoeker hierover moet volgens vaste rechtspraak in het voordeel spelen van de verzoeker.

Verzoeker toont ook schermafbeeldingen van een video-opname in zijn verzoekschrift. Op de video is te zien dat gewapende clanleden verzoeker nog steeds vervolgen in Somalië. Er wordt online een videoboodschap verspreid waarop verzoeker duidelijk herkenbaar staat. Deze video werd niet onderzocht, daar de commissaris-generaal de weblink niet kon openen. De video draagt bij aan de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker.

In ondergeschikte orde stelt verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet gelet op veiligheidssituatie in Mogadishu. Verzoeker verwijst hierbij tevens naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat hij aldaar wel degelijk een reëel risico loopt.

Voorts is de mate van willekeurig geweld in Somalië dermate hoog dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoeker die terugkeert naar Somalië louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In een tweede middel betoogt verzoeker dat het privé- en familielevens van verzoeker een bijzondere specifieke omstandigheid uitmaakt.

Verzoeker verwijst naar artikel 8 van het EVRM en stelt dat hij sinds juni 2021 wacht op een beslissing. Verzoeker mocht verwachten dat er binnen een redelijke termijn een beslissing werd genomen. Dit is niet het geval. Evenwel verblijven verzoekers vrouw en kinderen in een vluchtelingenkamp in Ethiopië. Er is dan ook sprake van een beschermenswaardige familiale relatie. Verzoeker leeft een onredelijk lange termijn gescheiden van zijn familie in afwachting van de erkenning van de vluchtelingenstatus. Hiermee werd geen rekening gehouden door de bestreden beslissing.

3.1.2. Op 14 februari 2024 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer met landeninformatie en richtlijnen met betrekking tot de veiligheidssituatie in Mogadishu:

*"UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org/>;
EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-somalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>;
EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf;
EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf;
COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf;
COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>."*

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen

uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerdte vervolging die verzoeker ervaarde daar hij niet aannemelijk weet te maken dat hij bij terugkomst in Somalië meteen werd vervolgd door Al-Shabaab (i), hij weinig overtuigende verklaringen aflegde inzake zijn broer (ii), zijn vrijlating in de door hem geschetste context niet geloofwaardig is (iii), zijn verwondingen geen uitsluitel bieden wat de oorzaak hiervan zou zijn (iv) en het niet aannemelijk is dat verzoeker nog een maand in Jamame bleef wonen (v).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat het niet aannemelijk is dat verzoeker meteen bij terugkeer naar Somalië werd vervolgd door Al-Shabaab:

“U verklaarde dat u na uw terugkomst uit Saudi-Arabië terugkeerde naar Jamame, waar u meteen werd opgepakt omdat men u ervan verdacht spion te zijn voor de overheid (CGVS, p. 10). Het is echter niet aannemelijk datmen u ervan verdacht voor de overheid te werken. U verklaarde immers dat het dorp klein is en dat ze van iedereen weten wie ze zijn (CGVS, p. 11). Dat ze niet wisten dat u en uw hele familie in Saudi-Arabië verbleven hadden is niet aannemelijk. Bovendien had u nog een tante in het dorp die aan hen uitlegde dat u uit Saudi-Arabië terugkwam. Deze onaannemelijkheden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat het wel degelijk aannemelijk is dat Al-Shabaab hem wantrouwde bij zijn terugkeer en verwijst hierbij naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud alsook algemene landeninformatie. Het louter herhalen van zijn verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal maakt echter geen dienstig verweer uit. Evenmin kan het aanhalen van algemene landeninformatie, zonder deze te betrekken op de eigen persoon van verzoeker, afbreuk doen aan de terechte motieven van de bestreden beslissing.

Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft.

Vervolgens stelt de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen omtrent zijn ontvoering niet overtuigen:

“Er moet daarnaast worden opgemerkt dat u wel erg beknopte verklaringen aflegde over de manier waarop u werd meegenomen. U verklaarde dat u net aankwam en meteen werd meegenomen (CGVS, p. 10). Gevraagd om te beschrijven hoe dat ging, komt u niet verder dan te zeggen dat ze aanklopten, de deur opendeden en u meenamen (CGVS, p. 11). Dat u er niet in slaagde om in detail te beschrijven hoe u werd opgepakt en meegenomen door Alshabaab, breekt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven af.”

Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift de psychologische impact van trauma's aan en diens invloed op de verklaringen van verzoeker. Verzoeker maakte echter op geen enkel moment gewag van enige psychologische problematiek die speelde in zijn hoofd en laat thans ook na om enig objectief medisch attest neer te leggen waaruit een zulke problematiek kan blijken. Gelet op het voorgaande kan er dan ook geen gevolg worden gegeven aan de blote bewering dat verzoeker aan psychische problemen zou lijden of dat zijn gezondheidstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verder overweegt de bestreden beslissing op pertinente wijze het volgende omtrent diens broer:

“Nog verklaarde u dat uw broer tijdens uw opsluiting iemand gedood had en daardoor problemen veroorzaakte (CGVS, p. 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uw broer een man neerstak met een mes (vragenlijst CGVS, vraag 5). Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt echter dat het gaat om een kind van 13 jaar dat van uw broer wegliep en op een ijzeren staaf viel (CGVS, p. 11). Het is niet aannemelijk dat uw broer beschuldigd werd van moord. Het kind is immers door een val om het leven gekomen en uw broer is mentaal niet stabiel. Bovendien vermeldde u zelf dat ze uw broer niet als verantwoordelijke aanduidden omwille van zijn mentale gezondheid (CGVS, p. 13). Deze onaannemelijkheid zet de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen. De Raad merkt hierbij op dat de bestreden beslissing geenszins stelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd.

Waar verzoeker nog aanhaalt dat geesteszieke personen niet worden geviseerd in het kader van bloedwraak, merkt de Raad op dat dit een blote bewering betreft die op generlei wordt gestaafd door de aangehaalde landeninformatie. De Raad is dan ook van oordeel dat het niet aannemelijk is dat verzoekers broer, indien die verantwoordelijk was voor de dood van het kind, niet werd vervolgd doch de schuld volledig op verzoeker werd afgewenteld. Het louter verwijzen naar algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon kan verder geen afbreuk doen aan de pertinente en correcte motieven in de bestreden beslissing op grond waarvan kan worden besloten dat verzoeker de aangehaalde problemen omwille van zijn broer niet aannemelijk maakt.

Nog merkt de bestreden beslissing op terechte wijze op dat verzoekers vrijlating niet aannemelijk is:

“Voorts verklaarde u dat u door Alshabaab werd vrijgelaten zodat de familie van de jongen, die ook lid is van Alshabaab, wraak zou kunnen nemen op u (CGVS, p. 11). De mensen die u vrijlieten waren immers ook familie van de overleden jongen (CGVS, p. 11). Tijdens hun aanval werd deze familie weggejaagd door uw neef, die ook lid is van Alshabaab, om vervolgens opgepakt te worden door Alshabaab (CGVS, p. 13). Het is niet aannemelijk dat de familie van de jongen u zouden vrijlaten om u nadien u zelf aan te vallen. Bovendien is het ook niet aannemelijk dat Alshabaab deze familie, hun eigen leden, zouden arresteren (CGVS, p. 13). Ze hadden u immers zelf vrijgelaten zodat de familie u kon aanvallen. Deze onaannemelijkheden zetten de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling.”

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift opnieuw naar algemene landeninformatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, doch doet hiermee evenmin afbreuk aan de pertinente en correcte motieven van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker nog stelt dat Al-Shabaab leden van de wraak nemende clanleden arresteerden omdat ze zich boven het clansysteem verheven voelen, gaat hij voorbij aan het gegeven dat verzoeker stelde dat deze clanleden zelf lid waren van Al-Shabaab. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat het niet geloofwaardig is dat Al-Shabaab haar eigen leden zou arresteren.

Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing kan verder evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. De Raad benadrukt dat de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig zijn en geen persoonlijk belang hebben bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De bestreden beslissing merkt nog terecht het volgende op aangaande de verwondingen van verzoeker:

“U verklaarde dat u bij de aanval gewond raakte aan uw hoofd (CGVS, p. 13). U legde foto's neer om dit te staven. Uit deze foto's blijkt echter niet waar, wanneer of in welke omstandigheden u deze verwondingen opliep. Bovendien verklaarde u dat u letsel had aan uw hoofd door de werkgever in Saudi-Arabië die u geslagen had (CGVS, p. 9). De bewijswaarde van deze foto's is bijgevolg laag.”

Ook volgende motieven laat verzoeker ongemoeid:

“Ook de overige documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U legde uw paspoort, uw verblijfsvergunning uit Saudi-Arabië en een bericht over mensen die terugkeren naar Somalië neer. Deze documenten kunnen hoogstens uw identiteit, herkomst en nationaliteit aantonen, die hier niet betwist worden. Er bestaat bovendien ook geen twijfel over uw terugkeer uit Saudi-Arabië. Daarnaast legde u een foto neer van uw kinderen en verklaarde u dat ze veel gegroeid zijn. Dit document is niet relevant voor uw asielprocedure. Er kan hoogstens uit afgeleid worden dat u kinderen hebt.

Wat betreft uw opmerking op de notities van het persoonlijk onderhoud, moet worden vastgesteld dat deze geen invloed hebben op bovenstaande vaststellingen. U merkte immers enkel op dat er foutief Afghanistan genoteerd stond in plaats van Somalië.

Volledigheidshalve moet opgemerkt dat ook uit uw verklaringen over de dood van uw vader geen nood aan internationale bescherming in uw hoofd kan worden afgeleid. Hij kwam in 2017 om het leven bij een aanslag toen hij net teruggekeerd was naar Mogadishu (CGVS, p. 6). Uit deze verklaringen blijkt niet dat uw vader persoonlijk geviseerd werd of dat u bij terugkeer problemen zou hebben omwille van uw vader.”

Verzoeker meent hieromtrent dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend, doch moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een algemene verwijzing naar het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

De Raad merkt nog op dat verzoeker het motief van de bestreden beslissing inzake het gegeven dat hij nog een maand lang in Jamame verbleef ongemoeid laat. Bijgevolg blijft dit motief onverminderd gehandhaafd.

In zijn verzoekschrift legt verzoeker enkele schermopnames neer van een video waarin verzoekers foto wordt vastgehouden door gewapende mannen. Dit zouden de clanleden zijn die verzoeker vervolgen. Wat de door verzoeker neergelegde foto's betreft, waaruit zou moeten blijken dat hij degelijk wordt vervolgd, merkt de Raad op dat uit de foto's geenszins kan blijken waar, wanneer en onder welke omstandigheden dat deze foto's werden genomen. Mede gelet op de vaststelling dat privéfoto's, door inscenering van locatie en omstandigheden, geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld, kan op basis van deze stukken die slechts een ondersteunende bewijswaarde zouden kunnen hebben, niet worden aangenomen dat zij een bewijs vormen van de hierboven beschreven omstandigheden.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen.

Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, wijst de Raad op het volgende.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "*conflict-affected areas*" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming, omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de "*EUAA Country Guidance: Somalia*" van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de "*EUAA Country Guidance: Somalia*" wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten.

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering Al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen Al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen Al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar Al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied

in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, Al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

In casu dient vastgesteld te worden dat verzoeker verklaarde gedurende tien maanden voor zijn vertrek te hebben verbleven in Mogadishu. Verzoeker kon er bijna een jaar probleemloos verblijven, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu wordt beoordeeld.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier en in de aanvullende nota blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. De commissaris-generaal stelt hieromtrent als volgt in zijn aanvullende nota:

“Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvoi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel

off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de voorgaande vaststellingen.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Wat de aangevoerde schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM betreft, wijst de Raad erop dat de inbreuk *in casu* niet dienstig kan worden aangevoerd. In de beslissing van de commissaris-generaal wordt immers uitsluitend uitspraak gedaan over de erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing maakt zodoende geen inmenging in verzoekers privé-, familie- of gezinsleven uit, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn. De Raad doet in het kader van huidig beroep geen uitspraak over een eventuele gezinshereniging, noch over burgerlijke rechten. De bestreden beslissing of het arrest van de Raad over zijn asielaanvraag hebben evenmin tot gevolg dat verzoeker definitief van zijn familie wordt gescheiden. De Raad beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming. Een schending van artikel 8 van het EVRM kan derhalve niet dienstig worden aangevoerd.

Waar verzoeker in dit verband aanvoert dat de commissaris-generaal zijn verzoek om internationale bescherming niet heeft behandeld binnen de behandelingstermijn die wordt voorzien in artikel 57/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat de bepaling geen sanctie voorziet bij het overschrijden van de bepaalde termijn voor behandeling van het verzoek en dit gegeven aldus niet tot gevolg heeft dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet langer kan worden behandeld.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP